

רפאנו Heal us, O Lord, and we will be healed; help us and we will be saved; for You are our praise. Grant complete cure and healing to all our wounds; for You, Almighty King, are a faithful and merciful healer. Blessed are You Lord, who heals the sick of His people Israel.

Shulchan Aruch HaRav:

1. During winter, beginning with Maariv (Evening Prayer) of the sixtieth day of the Tishre equinox (i.e., the Maariv of the evening preceding the 5th of December, and in a civil leap year, the 6th), rain or dew (bestow dew and rain for blessing) is said in the following *berachah*.
2. It is said through Minchah (Afternoon Prayer) of the eve of the first day of Pesach.
3. If one said *brachah* after the first day of Pesach, whether he became aware of his error either before or after completing the *berachah*, he must repeat from the beginning of the *berachah*. If he realized his error after concluding subsequent blessings, he must return to the beginning of the *berachah* (Bless for us...) and repeat all subsequent blessings.
4. If, during the winter, one did not say *ברכה* (even if he only deleted the word *ומטר*, and remembered his omission before beginning *ברכה*), he should say it there. (Sound the great *shofar*...) p. 55, he should say it there. If he recalled after beginning *ברכה* but before concluding the *berachah*, (who hears prayer), p. 57, he should say it in *תפלה*. If he realized his error after concluding *ברכה* but before beginning *ברכה* (Look with favor...), p. 57, he may say it there and then continue *ברכה*, and it is considered as if he had said it within the *berachah* of my mouth. If he remembered after beginning *ברכה* but before *ברכה* (May the words of my mouth...), at the end of my mouth (My God, guard...), p. 61, he should repeat from the beginning of the *berachah* *Eshel*. If, however, he had already said *ברכה*, he must repeat from the beginning of *Shemoneh Esreh*.

ברך Bless for us, Lord our God, this year and all the varieties of its produce for good; and bestow (During the summer season say:) blessing (During the winter season say: dew and rain for blessing) upon the face of the earth. Satisfy us from Your bounty and bless our year like other good years, for blessing; for You are a generous God who bestows goodness and blesses the years. Blessed are You Lord, who blesses the years.

And it shall be that before they call, I will answer; while they are yet speaking, I will hear.¹ For You, Lord, are He who answers in time of distress, who redeems and rescues in all times of distress and tribulation. Blessed are You Lord, who answers His people Israel in time of distress.

Continue: (Heal us...), above.

1. Isaiah 65:24.

רפאנו יי ונרפא, הושיענו ונושעה
 כי תהלתנו אמת, והעלה
 ארובה ורפואה שלמה לכל מבותינו.
 כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אמת.
 ברוך אמת, רופא חור עמו ישראל:

(ש"ס) א סוכת השנים צריך לשמול בה ספר בימות הנפשות וי' ויחזיקו בליל פ' אחר הקצת השני ויום ויחזיקו ויום השמול זה בכלל זה י' (ז) עד פני שואל ודברים עד הפולת הפגות של ערב יום סוכת ודאשן של פסח: (ז) ואם שאל ספר אחר יום הראשון של פסח בין הנגמר קודם סוכת הברכה בין שנכנס לחור צריך לחור לראש חרבתה סמכה שנבחרו מפי ק"ד ואם לא נבדל עד לחור תמידות ברבות אחרות צריך שחזר צריך אחר אפי' אם שאל לא שאל כשר וזונן קודם שבהחיל הקץ בשעת שואלו ש"ס קיים גובר אחר שבהחיל הקץ בשער קודם פ"ד אין בוטחין אותו ושואל בש"ס ב' ואם גובר אחר ודעת ש"ס קיים שחזר רצה אומר חן פל ומטר ואמר כן בהחיל רצה ונחשב כאלו שואלו בשעת הפולת ולא נבדל עד לחור שבהחיל רצה אם לא עקר רגלו חוץ לסוכת הדמים ואם עקר רגלו חוץ לראש הפולת: ואם השלים הפולת ואמר רגל לכר הועצנים אחר הפולת אע"פ שלא עקר רגלו ויגדל ככר יד' אם נפל לומר חזונותים וסיהי חזונותי ואמר אחריתו ידו לצדן וגי' שבאחריו מטקו זה עשה היטב היתה כלומר עד חזונותי ושלמה הפולת:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה
 הזאת ואת כל מיני תבואתה
 למזונה, ואת בקיץ ברכה (בחרף של וקמור
 לברכה) על פני האדמה, ושבענו
 מפונך, וברך שנתנו בשנים
 הפונות לברכה, ואל אל מוב ומטיב
 אתה ומברך השנים. וברך אמת יי
 מברך השנים:

והיה נאום: ונאום אמת, עוד הם מדברים ואני אשקע, כי אמת יי
 המענה בעת צרה, פודה ומציל בקל עת צרה ונעקה. ברוך אמת יי
 העלמה לעמו ישראל בעת צרה:

רפאנו

חורא (ז) זריחה ז"ד (בשני לשון): (ז) יישיבה ז"ה כ"ד:

(ותימן) היא סדורה בסוף הסידור, יחד עם ברכות שונות אחרות שאין להן זמן מסויים ביום לאמירתן.

ברכת המינים היא הברכה שנוספה למנין שמונה עשרה הברכות שבתפילת "שמונה עשרה". ראה "למלשינים".

ברכת השיר כך קוראים בתלמוד לברכה שאומרים בסדר הגדה של פסח. ביטוי זה נאמר במשנה (פסחים פ"י מ"ז). וכבר ראשוני האמוראים נחלקו מה היא ברכת השיר ואמרו דעות שונות. ומנהג ישראל בכל מקום הוא לומר כדברי כולם, ואומרים "נשמת" * ו"ישתבח" * ו"יהללך" וכו'.

ברכת השנים הברכה התשיעית מברכות "שמונה עשרה" של חול. עניינה של ברכה זו הוא בקשה להצלחה בפרנסה וביבולי הארץ במשך השנה. בברכה זו נעשית גם השאלה * (כלומר, הבקשה) על הגשמים בימות החורף. אם טעה ואמר נוסח של קיץ בחורף או להיפך - הרי זה חוזר לראש הברכה, ואם נזכר לאחר מכן בתוך "שמונה עשרה" - בחורף מבקש "ותן טל ומטר לברכה" בברכת "שמע קולנו" *, ובקיץ חוזר ל"ברכת השנים", ואם לא נזכר עד לאחר שמונה עשרה - חוזר ומתפלל כל התפילה.

בברכה זו יש הבדל ניכר בין המנהגים. בנוסח אשכנז, נוסח ספרד ומנהג איטליה נוסח הברכה בקיץ ובחורף הוא אחד, אלא שבקיץ אומר "ותן ברכה", ואילו בחורף אומר "ותן טל ומטר לברכה". ובנוסח ספרד אומרים "ושבענו מטובך" ורוב נוסח אשכנז הוא "ושבענו מטובה". לעומת זאת במנהג ספרדים ונוסח תימן יש שתי נוסחות שונות לברכה, בקיץ אומרים נוסח קצר "ברכנו ה' אלקינו בכל מעשה ידיו וברך שנתנו בטל רצון ברכה ונדבה ותהא אחריתה חיים ושבע ושלוש כשנים הטובות לברכה". ואילו בחורף אומרים נוסח ארוך המתחיל כמו נוסח הברכה במנהגים האחרים, וממשיך "ורווה פני תבל ושבע את עולם כולו מטובך, ומלא ידיו מברכותיך ומעושר מתנות ידך. שמרה והצילה שנה זו מכל דבר רע, ומכל מיני משחית ומכל מיני פורענות, ועשה לה תקוה טובה ואחרית שלום. חוס ורחם עליה ועל כל תבואתה ופירותיה, וברכה בגשמי רצון ברכה ונדבה, ותהי אחריתה חיים ושבע ושלוש כשנים הטובות לברכה". ובדומה לכך גם בנוסח תימן, אף שהוא קצר יותר (ויש מקצת מן החסידים כגון מנהג קיודנוב-סלונים שאומרים אף הם כעין נוסח זה).

ברכת התורה החובה לברך על לימוד וקריאת התורה מצויה בתלמוד, ושם גם נאמרו דברים חמורים על מי שלומד ואינו מברך בתורה. וכפי שהסביר המהר"ל מפראג הברכה לפני התורה עניינה הוא להדגיש שהוא עוסק בתורה משום קדושתה, ומפני שהוא חפץ להתקשר על ידי כך עם הקב"ה. ברכה, כברכת

15 עמו ישראל ¹ ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת לטובה ² בכל מיני ³ תבואתה וברכה ⁴ כשנים הטובות ברוך אתה יי מברך השנים ⁵ תקע שופר ⁶

1 ברך עלינו ה' אלהינו את השנה הזאת ² בכל מיני תבואה ³ ושבעינו ⁴ מטובה ותהא אחריתה שובע ושלום ⁵ וברכה ⁶ כשנים הטובות ברוך אתה ה' ⁷ (מבורך) [מברך] השנים.

15
עמו ישראל
ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת לטובה בכל מיני תבואתה וברכה כשנים הטובות ברוך אתה יי מברך השנים תקע שופר

1 בריך עלינו ה' אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן ² טל ומטר ³ לברכה על כל פני האדמה ⁴ ורוה פני תבל, ושבע את העולם כלו מטובך, ומלא ידינו מברכותך ומעושר מתנות ידיך. שמרה והצילה שנה זו מכל דבר רע ומכל מיני משחית ומכל מיני פורענות, ועשה לה תקוה ואחרית שלום. חוס ורחם עלינו ועל כל תבואתה ועל כל פירותיה, וברכה כשנים הטובות בטללי ברכה וחיים ושובע ושלום. ברוך אתה ה' מברך השנים. ⁵

ומיום ששים של תקופת חשרי עד תפלת מנחה, ותפלת מנחה בכלל, של ערב יום טוב הראשון של פסח שואל כר, ותן טל ומטר וכו' ומאחר תפלת מנחה ארבעה עשר בניסן שהוא ערב יום טוב אינו שואל טל ומטר בברכה השנים עד שביעי יום ששים של תקופת חשרי, וביום ששים גופו שואל, דאיבעיא להו יום ששים כלפני ששים או ללאחר ששים, ופליגא נה רב ושמואל ואתא רב פפא ופסקא יום ששים ללאחר ששים. ⁶

1 ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ² ואת כל מיני תבואתה לטובה מיום י' ס' לתקופת חשרי עד פסח אומר ותן טל ומטר לברכה, ובשאר ימות השנה ותן ברכה ³ ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה, ושבעינו ממויבך, ⁴ וברך שנתינו כשנים הטובות. בא"י מברך השנים.

1 ברכנו יי אלהינו בכל מעשה ידינו וברך את שמינו ותן טל ומטר על פני האדמה ושבע את העולם כלו מטובך ורוה פני תבל מעושר מתנות ייך ושמרה והצילה יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה מכל מיני משחית ומכל מיני פורענות ותן לה אחרית תקוה ושלום וברכה כשנים הטובות ברוך אתה יי מברך השנים.

1 בריך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ² ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן ³ טל ומטר ⁴ לברכה על פני האדמה ושבעינו מטובה וברך שנתנו כשנים הטובות. ברוך אתה יי מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גלוותינו וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ. ברוך אתה יי מקבץ גרתי עמו ישראל:

מברך השנים

ברכה

מברך השנים

ברכה זו דגמ ירך ימין דמוק' ולטון נרך לטון דכייס, ומכאן
ימצרכו השייכים כי הם נ"ה האומקיס ומומיס מ"ן
לדקיס שהס יקוד ומל'. ויש כאן ל' מידין נגד ל' אומיז שיש בפסוק
המשביע צמוז עדייך, ונגד צ' פוקיס יפסמ ה' לך ומי' ופסוק
פומס אס ירך כי צוה הפסוק קוד הפרכסה צס זזת"ך צכס"ס:

וצרכה זו מפרק סמון דגמ ז"ל לגמ שלה

בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. כָּל
מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. וְבָרַךְ
שְׁנַתְנוּ בְּמַלְלֵי רִצּוֹן בְּרַכָּה
וְנִדְבָה. וְתָהִי אַחֲרֵיתָהּ
חַיִּים וְשִׁבְעַת וְשָׁלוֹם. כְּשֵׁנִים
הַמְּטוֹבוֹת לְבְרַכָּה. כִּי אֵל
טוֹב וּמְצִיב אֶתְהּ וּמְבָרַךְ
הַשְּׁנִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה:
יְהוָה. מְבָרַךְ הַשְּׁנִים:

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֵת
הַשְּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל
מִינֵי תְבוּאוֹת הַלְּבוּבָה
וְרֵזן טַל וּמַטַּר לְבְרַכָּה
גְּזוּרֵי גַשְׁמִים שְׂמִיטָה וְז"ל כְּמִלָּה
רַמ"ס אֵצְעִים וְע"ה מִמֶּנּוּ צְמִי
זֶן שְׂמִיטָה עִם ט"ל ג' רַפ"ס
כִּי הֵם מְצַדִּים עַל פְּנֵי
הָאָרֶצָה וְרוּחַ פְּנֵי

תכל ושבע את העולם כלו מטובך ומלא ידינו
מברכותיך ומעושר מתנת ידיך שמור והצל
שנה זו מכל דבר רע ומכל מיני פורעניות
ועשה לה תקנה ואחרית שלום חום ורחם עליה
ועל כל תבוואתה ופירותיה וברכה בגשמי רצון
ברכה ונדבה ותהי אחריתה פייס ושובע
ושלום בשנים הטובות לברכה. כי אל טוב
ומטיב אתה ומברך השנים: ברוך אתה יְהוָה
יְהוָה. מְבָרַךְ הַשְּׁנִים:

4

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת
הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי תְבוּאוֹתֶיהָ
לְטוֹבָה. וְרֵזן טַל וּמַטַּר לְבְרַכָּה עַל פְּנֵי
הָאָרֶצָה וְיִשְׁפְּעֵנוּ מִמְּבֹרָךְ. וְבָרַךְ
שְׁנַתְנוּ כְּשֵׁנִים הַמְּטוֹבוֹת:

יתפלל על הפרנסה עיין בחפלת מנהג תפלת אורחה מזה

יְהִי רִצּוֹן מְלַכְּנֵיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי
אַבוֹתֵינוּ. שְׂתַתֵּן לִי וּלְכָל הַפְּמוֹכִים עַל
שְׁלַחְנֵי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מְזוֹנוֹתֵי וּמְזוֹנוֹתֵיהֶם
בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִיזוֹי בְּהִיתָר וְלֹא בְּאִיסוּר. בְּזִכּוֹת
שְׂמִיטָה הַגְּדוֹל וְדִקְדוּצוֹתָא גַּי זֹזת"ך עִם ג' אומיז שהס
ממונה על הפרנסה ומספר נקודו יד"ל וי"ל וי"ל צמי
מסד לפי הפרנסה צל מן מסד צינה היוצא מִפְּסוּק
וְהִרְקִיתִי לָכֶם בְּרַכָּה עַד כְּלֵי הַיָּד וּמִפְּסוּק נֶסֶד
עֲלֵינוּ אֹר שְׁנֵיךָ יְהוָה. שְׂתַפְּרֵנָם אוֹתִי וְלָכָל
הַפְּמוֹכִים עַל שְׁלַחְנֵי. וְאֵל תְּצַרִּיכֵנִי לִידֵי מַתַּנֵּת
כְּשֶׁר וְדָם. כִּי בְּזִכּוֹת שְׂמִיטָה חֲנֻנִי וְעֲנֵנִי וּמְאֻצֵּר
מַתַּנֵּת חֲנָם תִּכְלַלְכֵּנִי. וְשִׂיחֵיהֶּ בֵּיתִי כְּלֵא בְּרַכָּת
יְלֹלְכֵי.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה. מְבָרַךְ הַשְּׁנִים:

יודי ה"י וי"ו ה"י אלקי ה"י יודי ה"י אמן וְאֵלֵהֵינוּ:

לכם וע"ש (ע"י יואל ב, כה) וברכתי לכם את השנים. ואת כל מיני תבואתה לטובה כל מיני פירות נקראין תבואה על שם (נחמיה א, לו) ותבואתה מרבה למלכים. ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה ע"ש (מא' יז, א) אם יהי' השנים האלה טל ומטר. וכתוב (מ"א יח, א) ואתנה מטר על האדמה. ורוח פני תבל ע"ש (תהלים סה, יא) תלמיה רוח וכתוב (ישעיה נח, י) כי אם הרוח את הארץ. ושבע את העולם כולו מטובך על שם (נחמיה ט, כה) ויאכלו וישבעו וישמנו ויתעדנו בטובך הגדול. ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנות ידיך ע"ש (תהלים סה, י) פלג אלהים מלא מים וע"ש רבת תעשרנה וע"ש (דברים טז, טז) איש כמתנת ידו כברכת ה' אלהיך. שמרה והצילה שנה זו ע"ש (תהלים סה, יב) עטרת שנת טובתך וע"ש (דברים יח, יב) תמיד עיני ה' אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה. מכל דבר רע ע"ש אל תט לבי לדבר רע. ומכל מיני משחית ע"ש (שמות יב, כג) ולא יתן המשחית לבא. ומכל מיני פורעניות לשון חכמים הוא והוא ע"ש (שופטים ה, ב) בפרוע פרעות בישראל. ועשה לה תקוה ע"ש (ירמיה יז, יג) מקוה ישראל ה'. ואחרית שלום ע"ש (תהלים לו, לו) כי אחרית לאיש שלום. חוס ורחם ע"כ תבואתה ע"ש (ויקרא כה, כא) ועשת את התבואה לשלש השנים. והמון העם קורין חוס ורחם עלינו ועל כל תבואתה ואינו נכון, כי ברכה זו נתקנה לבקש רחמים על תבואת השנה ופירותיה ומה לנו להכניס עצמנו בה, כי הנה שאר ברכות התפלה הם בקשה עלינו. ופירותיה ע"ש (יואל ב, כב) כי עץ נשא פריו. וברכה בגשמי רצון ברכה ונדבה ע"ש (יחז' לד, כו) והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו ע"ש (תה' סה, י) גשם נדבות תניף אלהים. ושובע ע"ש (ויקרא כו, ה) ואכלתם לחמכם לשובע. ושלום על שם (שם) ונתתי שלום בארץ. כשני הטובות על שם (יחזקאל לד, כו) גשמי ברכה יהיו כשנים הטובות. בא"י מברך השנים ע"ש (ויקרא כה, כא) וצויתי את ברכתי לכם. ובספרך נהגין לומר ברכה זו בימות הגשמים בנוסח הזה שאמרנו. ובימות החמה מתחילין בה ברכנו ה' אלהינו בכל מעשה ידינו וברך שנתנו בטללי רצון ברכה ונדבה וכו'. ושמעתי שיש מקומות שמתחילין ברכה זו לעולם ברן עלינו אלא שמשנין

בה בין טל לגשם בלבד.

תקע בשופר גדול ע"ש (ישעיה כו, יג) והיה ביום ההוא תקע בשופר גדול. לחרותינו ע"ש (שם סא, א) לקרוא לשבויים דרור. ותרגום דרור (ויקרא כה, י) חירותא וזה מדבר על עת ביאת הגואל שיגלה במחרת בימינו להוציאנו ממאסר האומות. ושא נס לקבץ גליותינו וקבצנו יחד מחרה מארבע כנפות כל הארץ לארצנו ע"ש (שם יא, יב) ונשא נס לגוים ואת נדחי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות כל הארץ. בא"י מקבץ נדחי עמו ישראל ע"ש (יחזקאל כח, כה) בקבצי את בית ישראל וע"ש (ע"י ישעיה יא, יב) אסף נדחי ישראל.

השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה. על שם (ישעיה א, כו) ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועצריך כבתחלה. והסר ממנו יגון ואנחה על שם (שם לה, י) ונסו יגון ואנחה. וכתוב (שם כה, ח) וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ והוא חוזר על מה שלמעלה ממנו ע"ש (ע"י משלי כט, ב) במשול רשע יאנח עם. ומתוך שמשיב לנו שופטים הגונים נתפכה אותו האנחה לששון ולשמחה וגם יתכן לפרש מתוך שנעשה דין ומשפט בינינו סר ממנו יגון ואנחה. ומלוך עלינו אתה ה' לבדך שנאמר (זכריה יד, ט) והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. ברחמים בצדק ובמשפט לפי שכי' (יחז' כ, לג) ובחמה שפוכה אמלוך עליכם אנו מבקשין מלפניו שלא ימלוך עלינו בחמה אלא ברחמי'. בצדק ובמשפט ע"ש (הושע ב, כא) וארשתוך לי בצדק ובמשפט ובחסד וכו'. בא"י מלך אוהב צדקה על שם (תה' מה, ח) אהבת צדק. ומשפט ע"ש (שם צט, ד) ועוז מלך משפט אהב. כתב ה"ר יחיאל בן הרא"ש תמה אנו

5

5

שחרית

מֶלֶךְ רֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אֲתָה : בְּרַךְ אֶתָּה יְהוָה רֹפֵא
חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל־

ארוכתך לנכח בחי' א"ח שבכנס"י ולכן נק' א"ח שמתפשט למטה בל"ג וסוף ופי' תלמח כמו הלמיה שהיא יש מאין כך מלמעלמ"ט יש מאין וכמ"ס זורע לדקות מלמיה ישועות שהוא בחי' וארוכתך שנמשך למטה בחי' א"ח עד שמלמיה ממטה למעלה ביטול והתכללות כמו יש קונה עולמו בשעה א' ל' פונה וישע ה' גילוי שע"ה נהורין עילאין שזהו והעלה ארוכה ורפוא"ש לבל מבותינו כי יש רפואה שהקדים למכה ויש רפואה שאחר המכה כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה כמ"ס (שמות ט"ו כ"ו) כל המחלה כו' לא אשים עליך כי אני ה' רופאך שהקדים הרפואה למכה ולכן אלל ב"ד נאמר רפואה בדגש ורפא ירפא (שם כ"א י"ט) אבל אלל הקב"ה כל מקום שנאמר רפואה ברפה רפאני ה' כי הדגש מורה על מדת הדין ומרפא ע"י סס פלוני הקשה אבל הקב"ה רופא ברפה ע"פ מדה"ר בלי סס כלל שהוא נאמן ורחמן לכן כי אני ה' רופאך ר"ת אריך בחי' א"ח כתר רל"ה"ע שלמעלה מהחכמה כמ"ס (תלים כ"ג ו') ושצתי בבית ה' לאורך ימים אריכת ימים מאריך אנפין שמתפשט למטה מטה בכל אדם . בא"י רופא חולי עמו ישראל שיש חולים בגשמיות וכן כמה מיני חולים ברוחניות וכמס"ל צפי' כי חולת אהבה אני שהוא חולה מהשוקה שרולה ליכלל בחלקות כמ"ס (שמות ל"ג י"א) ויחל משה מלמד שהחלה (שמי' פמ"ג) וכן ימי החול נק' ע"ש חולה שהוא העלם והסתר ושמש לרקה ומרפא בכנפיה (מלאכי ג' כ') ושצת היא מלועזק ורפואה קרובה לבוא (שנת י"ג ב') ולכן ברכת רפאנו היא שמינית כמארז"ל (מגילה י"ו ב') מילה ניתנה בשמיני כמ"ס (תלים י"ב א') למנח על השמינית ומילה לריכה רפואה ולכן ברכת רפאנו בשמינית שהוא בחי' צינה שלמעלה משביעי ז' מדות והתגלות עתיקא צינה שמשם בחי' אריכות ימים בחי' יום שכולו ארוך וכמ"ס וחד אריך . גם רפאני הו' וארפא ר"ת רי"ו גימ' עומק וגימ' גבורה עד"מ עומק המעין שהוא יולא ונמשך ממקורו שהנציעה דקה ביותר בחי' גבורה ולמלואם שהוא שורש מגבורה דעתיק שמלובש במוח"ס שמשם שורש הרפואה :

ברך עלינו . הנה ידוע הקושיא . מה שמצקשים בכל יום ברך עלינו הרי עיקר דינו של אדם הוא בר"ה ויוהכ"פ . והענין כי בר"ה ויוכ"פ הוא נמשך לו חסד בללי על נפשו והחסד הוא הנמשך מאח"ס צ"ה . הוא למעלה עדיין במל' דלוי' שהיא מקור דבי"ע , והיינו מ"ס (צטובו) בתן ובחסד שהחסד שלו שהוא חסד עליון צ"ה אשר הוא למעלה ממהות השפעת גשמיים ולכן בדי שיומשך מחסד דלוי' השפעה גשמיות בעשיה בלרכי הנפש בגוף , הוא לריך להסתלשל בהסתלשלות המדרגות , מהיכל להיכל וע"ז ארז"ל (ר"ה ט"ז ב') אדם נדון בכ"י , שגדון לפי מעשיו , אם ראוי הוא שיומשך ההשפעה למטה ומעיינים דדינו , ויש מי שמקטרג לומר שחטא ואינו ראוי לזה / וז"ע ברכת בהג"ס יברך ה' ל' לויי שגזור ומלוה יברך שיומשך למטה במהירות ע"י ורצ חסד ואין שם בחי' דין שיעכבו / ז"ע אל עליון גומל חסדים טובים ולכן ברך עלינו כי ברכה לשון המברך את הגפן (כא"ס פ"ז מ"א) בריכה והמשכה מלמעלה שהברכה והמשכה שיומשך למטה עלינו כמ"ס (בראשית מ"ט כ"ח) איש אשר כבדתי בך אותם היינו כפי שיש לו הברכה בשרשו . הו"ו אלקיט חו"ב . את השנה הזאת כי שנה בחי' זמן וכל העולם תחת הזמן שיתא אלפי שני וכמ"ס (יחזקאל א' י"ד) והחיות רלוא ושז פ"י שהחיות שהי' ע"י

לירוף

מיני תבואתה לטובה ותן בקיץ ברכה בחורף של ומטר
 לברכה על פני האדמה ושבענו משובך וברך שנתנו
 בשנים הטובות לברכה. כי אל טוב ומטיב אתה
 ומברך השנים: ברוך אתה יהוה מברך השנים:
 תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גליותינו

לירוק הראשון עולה למקורו ויורד החיות אח"כ ע"י לירוק השני ונעשה בחי' זמן ולכן
 נק' שעה ל' פונה שפונה החיות בבחי' רוח' אבל מהו"ע למעלה מהזמן כמ"ס (שעי' יד
 ו') ברגע קטן עוזבתיך שכל העולמות רק רגע קטן וברחמים גדולים אקבץ שלע"ל
 יתגלה חלקותו בעולם ועין בעין יראו וראו כל בשר כשאקבץ ברחמים גדולים אזי
 תראה כי ברגע קטן עוזבתיך שזהו הברכה בשנה הזאת ע"י גילוי שלמעלה מהזמן בזמן
 כי שורש הזמן במל' דא"י מלך מלך ימלך עבר הוה עתיד ובל"י נק' סדר זמנים
 כמ"ס (תלים ז' ד') כי חלק שנים בעיניך כיום ויומו של הקב"ה חלק שנה אבל מהו"ע ית'
 למעלה מהזמן ושנה ל' שינוי הזמן כמ"ס ומחליף את הזמנים על ידי הברכה מלמעלה
 וברך עלינו בחי' מקיף בכללות את השנה הזאת בפרטיות גמשה הברכה למטה || ואת כל
 מיני תבואתה כי קדש ישראל לה' ראשית תבואתה (וימיה ז' ג') כי מלאכים נק' יולד
 משרתים ואשר משרתיו שהם מתהוים בכ"י לומר שירה ויתבטלו למקורם והם
 נקראים דשא ועשב וישראל ראשית תבואתה תבואת ה' ע"י התחדשות מוחין בפנימיות
 רלונו ית' אזי גם מקור כנס"י וכל המלאכים עולים ונכללים בפנימיו רלון ח"ס ז"ה
 שזהו כל מיני תבואתה תבואת בגשמיות חטה ושעורה וכן נשמות ומלאכים לפובה סיהיה
 גמשה השפעה להם במהירות כמ"ס גומל חסדים טובים:

ותן של ומטר לברכה כי מטר בחי' גשם
 ואד יעלה מן הארץ (בראשית ז' ו')
 באתעדלית אתעדל"ע, ואדמה אד מה
 (אבל טל לח מייער (תענית ג' א'))
 אתעדל"ע שלמעלה מאתעדל"ת כמ"ס (הושע
 יד ו') אהיה כטל לישראל ויתן ז' בחי' טל
 ומטר לברכה כמ"ס (בראשית כ"ז כח) ויתן לך
 האלקי מטל השמי' בחי' טל דנטוף מעתיק:

ותן ברכה ע"פ האדמה כי אדמה נקרא
 בתקופת תשרי שאלו נעשה הארץ כמו בולין
 בולין. כמ"ס במד"ר (בראשית פ"ג אות י"ב). וכן
 שיעור חלה משתקשקש בחיים מוגבהת חלטה
 שמעורב המים עם הקמח וכן אדה"ר חלתו
 של עולם (שמות ד"ה פ"ג) שהוא בחי' ראשית
 תבואתה תרומת חלה, גם אומרים ותן ברכה
 היינו להמשיך מהעלם אל הגילוי:

ושבענו משובך כמ"ס ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית בחי' טוב העלמי
 ורצ חסד וכמ"ס (דברים ל"ג כ"ג) שבע רלון. וברך שנתנו בשנים הטובות לברכה כמ"ס
 (בראשית מ"א כ"ט) שבע שנים בלות שבע גדול כו' ע"ד (שם כ"ד ג') ואשביעך ז' לשון
 שבעה ול' שבע גילוי ז' מדות עליונות שבע נהורין פילאין (זמ"א קפ"א ז') עי"ז יהיו
 השנים טובות לברכה כי אל טוב ומטיב מלך טבע הטוב להיטיב לזולתו ולמעלה כשעלה
 ברלונו הפשוט להיטיב עם הברואים נק' טוב ומטיב ומברך השנים שנמשך הגילוי
 שלמעלה מהזמן בזמן (ע' זד"ה והנה פרח וד"ה מי אל כמוך וזכ"ז פ' חיי שרה):
תקע בשופר גדול לחרותנו כי יש שופר סתם ויש שופר גדול כי שופר זר"ה הוא
 קול פשוט התגלות פנימית הלב ולכן לרדך להיות השופר דוקא של איל כי
 והכשבים הפריד יעקב (בראשית ל' מ') שיש להם קול רחמנות בחי' מדתו של יעקב שיעורר
 רחמים והגם ששופר פנימית הלב עכ"ז הוא ע"י תקיעה בשופר כי עשה לעילא (זח"י
 ק"ח

20